WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Ted

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
T	T van Takkenwal	8
E	E van Eiland	14
D	D van Duinen	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Molen	46
	De kaart is af!	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

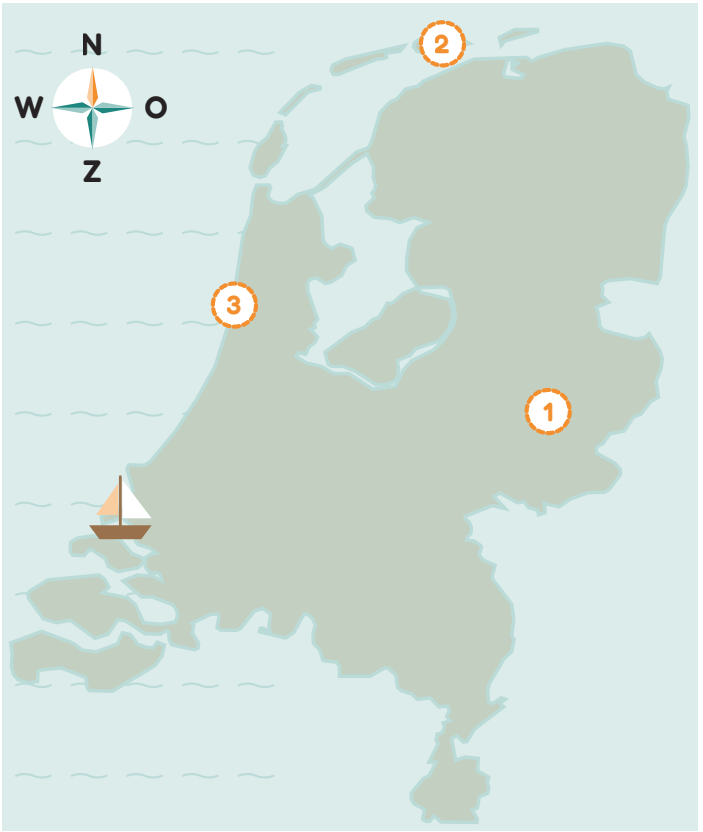

Het was een zonnige ochtend. Ted schommelde in de tuin, zo hoog als hij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Ted remde af met zijn voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Ted?’ Ted viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Ted. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

TED

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

T van Takkenwal

Langs de rand van het bos lag een lange, lage wal van takken. Takken en twijgen, kris-kras door elkaar gestapeld. ‘Een takkenwal,’ zei Pluim. ‘Mensen stapelen die takken expres op. Het is een flatgebouw voor dieren.’ ‘Voor wie dan?’ vroeg Ted. ‘Luister maar,’ zei Pluim.

Uit de takkenwal klonk geritsel. Iets kleins schoot weg tussen de takken. ‘Een muis,’ zei Ted.

‘Of een spook,’ zei Pluim. ‘Een heel klein spookje.’ TIERELIERELIERELIER-TSJIRRR! Het geluid was zo hard dat Ted ervan schrok. Het klonk als een hele vogel-fanfare. ‘Waar zit die?’ vroeg Ted. ‘Dat moet wel een enorme vogel zijn!’ ‘Kijk goed,’ zei Pluim.

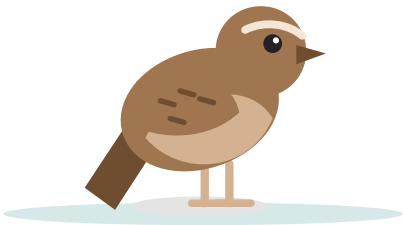
Boven op de takkenwal zat… een piepklein bruin vogeltje. Een bolletje met een staartje dat recht omhoog stond. Het opende zijn snaveltje en zong weer: TIERELIER-TSJIRRR! ‘Is dát hem?’ zei Ted. ‘Een winterkoning,’ zei Pluim. ‘Een van de kleinste vogeltjes van Nederland. Maar hij zingt heel hard.’ ‘Klein maar luid,’ zei Ted. ‘Net als mijn neefje.’

De winterkoning dook tussen de takken. Pluim fluisterde: ‘Het mannetje bouwt een paar nestjes tegelijk. Daarna mag het vrouwtje er één uitkiezen.’ ‘Hij bouwt een paar huizen,’ zei Ted. ‘En het vrouwtje mag kiezen welke ze het mooiste vindt.’ ‘Een hele makelaar,’ zei Pluim.

Echt waar!

De winterkoning

De winterkoning is een van de kleinste vogels van Nederland, maar hij zingt heel hard. Het mannetje bouwt een paar nestjes en het vrouwtje kiest er één uit.

Zo groot	9 tot 10,5 centimeter
Eet graag	insecten en spinnen
Herken hem aan	piepklein en bruin, met een staartje omhoog

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben piepklein en bruin, mijn staartje staat omhoog en ik zing heel hard. Wie ben ik?

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

L van Laarzenpad

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Ted. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Ted keek naar zijn laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Ted. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Ted. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Ted iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Ted. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Ted. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Ted. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Ted lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

